

ALBATROS NN

Odmiana przemysłowa i pastewna

1. Przeznaczenie:

Albatros NN jest odmianą średnio wczesną, charakteryzującą się wysoką plennością. Przeznaczony jest do produkcji suszy ziemniaczanych i związanych z nimi wyrobów oraz mączki ziemniaczanej.

2. Wartość przemysłowa:

Odmiana o podwyższonej zawartości skrobi >20%.

3. Właściwości bulw:

Kształt:	okrągło owalne	Wielkość:	duże
Skórka:	siatkowana	Ilość:	średnia duża
Miąższ:	żółty	Plon:	średni do wysokiego

4. Odporność na:

Nicienie:	Ro1, Pa4	Raka:	D1
Czarną nóżkę:	średnia	Zarazę bulwy:	średnia
Zarazę łodyg:	duża	Wirusa Y:	średnia
Brunatna plamistość:	wysoka	Parcha:	średnia
Wirusa L:	średnia	Rhizoktonia:	wysoka

5. Cechy wegetacyjne:

Szybki rozwój w początkowym okresie, krzaki wysokie do bardzo wysokich, kwiaty białe, intensywność kwitnienia średnia do wysokiej.

6. Zbiór i przechowywanie:

Zbiór należy przeprowadzić gdy gleba jest sucha, a temp. powietrza 10 – 25°C. Należy je dobrze wysuszyć przed okresem przechowywania. Zdolność przechowalnicza jest dobra, średni do długiego okres spoczynku.

AGROTECHNIKA

1. Wybór stanowiska:

Zalecane są gleby szybko ogrzewające się, łatwo przepuszczające wodę i odkamienione. Deszczowanie plantacji przy niedostatecznym poziomie zaopatrzenia gleby w wodę powoduje istotny wzrost plonu. Nie należy uprawiać ziemniaków przeznaczonych do przetwórstwa na stanowiskach zagrożonych parchem. Dla większości stanowisk zalecane jest przeprowadzenie orki jesiennej. Wiosną należy przeprowadzać możliwie najmniej uprawek w celu zachowania maksymalnej pulchności gleby.

2. Nawożenie:

Do określenia wysokości nawożenia NPK niezbędne jest zapoznanie się z wynikami badania poziomu zasobności gleby w te składniki. Przy planowanej wielkości zbioru powyżej 400 dt/ha oraz średniej zawartości składników w glebie zaleca się nawożenie następującymi ilościami

NO₃ 150 – 180 kg/ha

P₂O₅ 90 – 120 kg/ha

K₂O 160 – 200 kg/ha

Nawożenie fosforem i potasem należy wykonać jesienią przed orką zimową. W przypadku nawożenia wiosennego, przeprowadzić je należy równocześnie z sadzeniem sadzeniaków. Stosowanie nawozów potasowych pozbawionych chloru, gwarantuje nam zachowanie wysokiego poziomu zawartości skrobi, jest to szczególnie ważne przy nawożeniu wiosennym.

Przy nawożeniu gnojowicą należy zwrócić szczególną uwagę na równomierne rozprowadzenie nawozu na całej powierzchni pola. W miarę możliwości przeprowadzać nawożenie organiczne pod przedplon. Przed nawożeniem azotem należy zbadać jego zawartość w glebie i określoną w glebie ilość odjąć od zalecanej dawki nawożenia. Nawożenie mineralne azotem przeprowadzić bezpośrednio przed lub zaraz po wysadzeniu sadzeniaków do gleby. W związku z niedocenianiem zapotrzebowania przez roślin w magnez, przy produkcji ziemniaków przemysłowych, należy określić także jego zasobność w glebie i w przypadku niedoboru uzupełnić nawożeniem mineralnym.

3. Sadzeniaki:

Ważne jest aby bulwy przed wysadzeniem znajdowały się w stanie pobudzonym do kiełkowania. W żadnym wypadku nie należy wysadzać do gleby bulw bezpośrednio pobranych z zimnej przechowalni. Zaleca się zaprawianie sadzeniaków przeciwko Rhizoktonia. Pozytywne efekty zaprawiania są szczególnie widoczne podczas zimnej i wilgotnej pogody, zwłaszcza na początku i podczas pierwszych faz rozwojowych roślin.

4. Sadzenie:

Termin sadzenia uzależniony jest od miejscowych warunków glebowych oraz pogodowych. Należy unikać przedwczesnego wysadzania do niewystarczająco ogrzanej albo za mokrej gleby, gdyż niekorzystnie przedłuża to okres wschodów roślin. Ziemniaki dla celów przetwórczych sadzimy w odstępach 28 - 33 cm w rzędzie 75 cm.

Dla uzyskania optymalnego plony bulw oraz ich rozwoju ważne jest właściwe ukształtowanie redlin. Optymalna wysokość redliny powinna wynosić 30 - 35 cm, szerokość podstawy 55 - 60 cm (przy odstępach rzędów 75 cm).

Deszczowanie plantacji może spowodować erozję wodną redlin na słabych glebach.

5. Pielęgnacja i ochrona roślin:

Albatros nie jest wrażliwy na większość herbicydów. Warunkiem jest stosowanie dopuszczonych środków i dokładne przestrzeganie przepisanych ilości i terminów stosowania. W przypadku stosowania tylko mechanicznego niszczenia chwastów, należy je z uwagi na wczesny rozwój przeprowadzać i zakończyć możliwie wcześnie. Nie wolno dopuścić do mechanicznego uszkodzenia pędów i korzeni rozwijających się roślin.

Ważne jest zapobiegawcze i regularne zwalczanie zarazy ziemniaczanej. Początek oprysków rozpocząć po otrzymaniu sygnałów ostrzegawczych od służb ochrony roślin lub na podstawie wyników własnych obserwacji. Przy pierwszym oprysku ważne jest dokładne opryskanie także najniższych liści. Środki ochrony należy stosować przemiennie!!!

Przy prowadzeniu plantacji nasiennych ograniczyć, nawet całkowicie, stosowanie środków systemicznych. Przy produkcji na inne cele, środki systemiczne stosować najwyżej do pierwszego, maksymalnie drugiego oprysku.

Stosować głównie środki kontaktowe, dopiero w przypadkach bardzo silnych objawów porażenia roślin stosujemy środki systemiczne.

Korzystny wpływ na działanie środków chemicznych, ma dodanie do cieczy użytkowej 100 – 250 ml/ha octu spirytusowego oraz 4 kg/ha azotu (NH₄) + rozpuszczalne mikroelementy np.: mangan, miedź, siarka, krzem.

Ilość wody stosowana do oprysku powinna wynosić co najmniej 300 – 400 l/ha. W przypadku niemożności zwalczania zarazy należy natychmiast w celu uniknięcia porażenia bulw przez brunatną zgniliznę przeprowadzić desykację plantacji.

Innymi powodami przeprowadzenia desykacji plantacji jest: ułatwienie przeprowadzenia zbioru, uniknięcie późnych infekcji wirusowych, podniesienie właściwości odpornościowych skórki, a także zmniejszenie ilości za dużych bulw przy produkcji sadzeniaków.

6. Zbiór, przechowywanie oraz przygotowanie do sprzedaży:

Albatros charakteryzuje się występowaniem dużej ilości dużych bulw, szczególnie wrażliwych na uszkodzenia mechaniczne i późniejsze występowanie objawów szarej plamistości mięszu. W celu ich uniknięcia należy zbiór i wszelkie czynności czyszczące - sortujące przeprowadzać w sposób możliwie delikatny.

Należy zwrócić uwagę na stan techniczny przenośników i sit w kombajnie. Wysokość spadania ziemniaków przy załadunku na przyczepę, napełnianiu skrzyniopalet oraz podczas sortowania należy maksymalnie obniżyć, równocześnie stosować tam gdzie jest to możliwe fartuchy gumowe zwalniające spadanie oraz okładziny wyścielające. Maksymalna szybkość taśmociągów nie powinna przekraczać 0,4 m/s.

Przed składowaniem ziemniaków do przechowalni powinno się je wysuszyć. Bulwy należy chronić przed pozielenieniem (nie ma to znaczenia przy przechowywaniu sadzeniaków). Przechowywane ziemniaki należy przewietrzać w celu uniknięcia uszkodzeń spowodowanych temperaturą wyższą od 12°C. Następnym procesem jest szybkie ich schłodzenie do temp. ok. 3 - 4°C.

Przed wyładowaniem bulw ziemniaków z przechowalni należy je podgrzać do temp. ok. 12°C. Czynność ta pozwoli uniknąć wystąpienia na bulwach objawów szarej plamistości mięszu. Niekorzystnym zjawiskiem wynikającym z powyższego ogrzania bulw jest stymulacja procesu kiełkowania. Dlatego wyciągnięte z przechowalni partie ziemniaków należy jak najszybciej przesortować i przetransportować do odbiorcy.